

en splittelse blandt de udøvende musikere. Det er desværre ikke lykkedes at få den ligestilling.

Vi støtter forslaget, men vi håber, at kulturministeren også vil være med til at finde de sidste par millioner kroner, så der kan blive en ligelig støtte til de to udvalg, og det vil vi i hvert fald gøre en ihærdig indsats for at der kan.

Med disse bemærkninger stemmer vi for forslaget, og så håber vi, at vi kan få et fælles arbejde i gang med henblik på at finde de sidste penge, så vi ikke får den splittelse. Vi kan ikke se, at der er nogen begrundelse for, at der er en fordeling i negativ retning for de rytmiske musikere.

Lars Løkke Rasmussen (V):

I forbindelse med betænkningsafgivelsen i Folketingets Kulturudvalg tilkendegav Venstre, at vi ville gøre rede for vores stilling her ved andenbehandlingen i salen, og da Venstres ordfører er forhindret i at være til stede i salen, skal jeg derfor på Venstres vegne tilkendegive, at vi naturligvis bakker op om Statens Kunstfond – ingen skal være i tvivl om det – men vi anser det for misbrug fra ministerens side at forsøge at redde sig ud af selvskabte vanskeligheder ved at gennemtvinge en lovændring for området.

Endvidere er der siden fremsættelsen af lovforslaget fremført faglig kritik af selve opdelingen i rytmisk og klassisk musik, idet det hævdes, at en del af den nye musik ikke lever op til denne skelnen.

Venstre må derfor afvise forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 186: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Ophævelse af revisionsbestemmelse).

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 24/1 96. Første behandling 30/1 96. Betænkning 20/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vi ikke er betækningsberettigede i Kulturudvalget, skal vi her under andenbehandlingen give vores stilling til kende, og vi kan sige, at vi støtter det forslag, der er fremsat af kulturministeren, og som ophæver revisionsbestemmelsen i ophavsretsloven.

Så vi stemmer for forslaget under tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af nærhedsprincippet.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 23/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Spørgsmålet om nærhedsprincippet behandles i regeringens forhandlingsgrundlag til regeringskonferencen 1996. Lad mig citere de relevante afsnit:

»Den danske regering går ind for en styrket anvendelse af nærhedsprincippet. Hvad kan bedst løses i EU, og hvad løses bedst nationalt? Der må ikke ske forringelser af allerede opnåede resultater på f.eks. miljøbeskyttelsesområdet.«

og videre:

»Den danske regering vil arbejde for en præcisering af nærhedsprincippet. Dette kan eksempelvis ske ved i de enkelte artikler udtrykkeligt at angive, hvad EU kan vedtage. De fleste beslutninger træffes bedst tæt ved borgerne. Der er behov for en klar fordeling af opgaver mellem EU og medlemsstaterne.«

Regeringen vil altså ikke som foreslået af Enhedslisten lade sig nøje med i EU at arbejde for, at nærhedsprincippet gennemføres i overensstemmelse med den nu mere end tre år gamle Edinburgh-Afgørelse. Tværtimod vil regeringen på regeringskonferencen arbejde for, at nærhedsprincippet styrkes og præciseres også i forhold til Edinburgh-Afgørelsen.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg finder det noget besynderligt her i dag at skulle tage stilling til et beslutningsforslag, der efter selve forslaget korte tekst opfordrer regeringen til i EU at kræve nærhedsprincippet gennemført, og hvor det fremgår af de temmelig omfattende og stærkt unionskritiske bemærkninger til forslaget, at det skal ske på en sådan måde, at dets anvendelse og indhold bringes i overensstemmelse med de løfter, som blev givet til den danske befolkning forud for folkeafstemning den

18. maj 1993, hvilket forslagsstillerne mener at kunne påvise ikke er tilfældet i dag.

Når jeg finder det besynderligt, skyldes det, at det i den danske regerings forhandlingsoplæg til EU's regeringskonference, hvorfra der også blev citeret af udenrigsministeren, hedder:

»Den danske regering går ind for en styrket anvendelse af nærhedsprincippet. Hvad kan bedst løses i EU, og hvad løses bedst nationalt? Der må ikke ske forringelser af allerede opnåede resultater på f.eks. miljøbeskyttelsesområdet.

Den danske regering vil arbejde for en præcisering af nærhedsprincippet. Dette kan eksempelvis ske ved i de enkelte artikler udtrykkeligt at angive, hvad EU kan vedtage. De fleste beslutninger træffes bedst tæt ved borgerne. Der er behov for en klar fordeling af opgaver mellem EU og medlemsstaterne.«

Sådan står der faktisk i regeringens forhandlingsoplæg, og det ved forslagsstillerne udmærket. Det dækker helt Socialdemokratiets holdning, og det gør det fortsat, når vi nu må afvise Enhedslistens forslag.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag, fordi vi finder det utidigt i forhold til den proces, der netop er startet, og fordi der tydeligvis er tale om blot at markere Enhedslistens indfaldsvinkel, som hviler på en dybt rodfæstet unionsmodstand, en modstand, som Socialdemokratiet ikke kan deltage i, hvilket ikke er udtryk for, at vi ikke mener, at der skal gennemføres forbedringer i det eksisterende samarbejde med vægt på større åbenhed, mere nærhed og demokrati.

Det mener vi er dækket af regeringens forhandlingsoplæg, og vi er sikre på, at det vil vi få rig lejlighed til at vende tilbage til, når resultaterne af regeringskonferencen til sin tid skal diskuteres.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi enige i, at nærhedsprincippet skal styrkes, og vi så også gerne, at man på regeringskonferencen nåede frem til et egentligt kompetencekatalog, så man på forhånd kan se, hvad der er et EU-anliggende, og hvad der er et nationalt anliggende.

Men Enhedslistens forslag duer ikke. Man kan ikke kræve noget. Når man er 15 lande, der skal blive enige, må man forhandle, man må bøje sig mod hinanden; ellers kan man ikke nå noget resultat.